

החלבות ערובי תחומי סימן בטן

לכבודה המשפחה (ב) של (ה) נשואין או להקביל פָּנִים רַבָּו (ג) או (ג) יְחִבָּרוּ שֶׁבָּא מִן קָהָרָךְ (ד) וּפִיוֹצָא בְּאַלְוָה הַגָּהָה או שְׁרוֹצָה לִילָּךְ לְטַלֵּל קִוּסָּמָּו או שְׁקָתָה (ה) בְּפֶזֶד, שְׁלֵשָׁה בְּ שְׁקָפָה, בְּנָה מִקְדָּם דְּבָרִקָּצָה (חַדְּסָה יְמִינָה) או (ו) הַמְּפִנִּי הַקָּרָא, הַגּוֹן שְׁתָנָה וּרְזָחָה לְבָרָם (ז) מִן קָעָבָרִי כּוֹכָבִים או מִן כְּלָשָׁטִים וּבְלִיאָא בְּהָה (ז) וְ(ז) אַמְּתָר לוֹ לִילָּךְ אַמְּלָא לְכָבָר קְרָשָׁתָה (שְׁוֹר וּהַמְּאָה פְּ בְּכָל בְּעָרָבָה). וְ(ז) אַמְּתָר שְׁלָא לְאַחֲרָד מֶלֶל אַלְוָה אַלְוָה לְדָבָרִי הַרְשָׁית, הַרְשָׁית נְגֻרוּבָה: ב' אִין מַעֲבָרִין (ח) עֲרוֹבִי-חַתּוֹמִין בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת. (ט) *יְחִיָּם עֲרָב, (י) עֲרוֹבוֹ עֲרָבוֹ: ג' (יא) יְאַמְּרוּ לוֹ שְׁאָה וּשְׁעָבָר עַלְיוֹ מִבְּעָד יְוָם וְאַחֲד עֲרָב עַלְיוֹ בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, זֶה שְׁעָרָב עַלְיוֹ מִבְּעָד *נְאַבְלָעָרָבוּ בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת וְזֶה שְׁעָרָב עַלְיוֹ בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת נְאַבְלָעָרָבוּ מִשְׁחָשָׁה, (יב) יְשָׁגִים קְנוּ

שירות וזמירות קני סעירה מזות, ע"ש: (3) ח'בו. אפלו אינו חכם, או שיעץ לפחים על עסקו ורביהם. או שבעת חתן לעיזו וצורך

מִשְׁנָה בְּרוֹרָה

מישנה ברורה

לדבר קרשאות, דיבין **שיליש** שם בעצמו וקינה שביבה בישיבת אפללו לזכר הצעית מוטר. (ב) ויש אמרים אין מעריךין למלחה אך לא לברם מגנה). ובקומות (ג) צורה שיש להקל בראשה קראשנה: (ב) של גשאיין. והוא פרון סעודת (ד) ארכוץ או סעודת (כ) קאנין שפהיגין לעשות עכשו, שגד אלו סעודת מזונה הם. נשואי בת פון לישראל עט-הארץ או בת חלמייד-חכטם לעט-הארץ אוניה סעודת מזונה (גמראן). ובתשובה קהוט-הארץ או במבזבז און לינו עט-הארץ שדרורי חכמים פאן גאנ און לא לא פשידיעו (ט) שהם פולקלרים במאזות, דלא עדריא מעט-הארץ קהט-הארץ בישין. ובלשין אם הוא (ט) כת עט-הארץ לעט-הארץ יוניקרו שם בחורים ותחלות יתר. בודאי אין פאן מזונה לעיר כרייל לתקלט, בוגנונג מזו פטור הפלסיקט אבן-העוזר סיינ סט. דאנן לאט-קעטס מעה, בוגנונג זה בודאי מזונה לאילך שם: (ג) או חרטן. אפללו קאה דב-הבר (ט) חכם מניין: (ד) ובייצא באלו. גאנ שאריך לא-צאתן זונ שטהיח חוץ לאיזו וחוץ לבוא לביוח להחטיל בשפה וו-ומטוב; אצאים אף בלא ערובי) (אחרונים): (ה) בפלדס, שיעש בו שטעה. מנו קענימ באייה מקומות בעירות דROLות שעסוקין שם בחולות ולא דבר-מצנעה, ובבר צוח על הולאות זו בפה גודליים, והשומר קא-איש אשר לא קלך גווע: (ט) מן הפתים. שיטערו (ט) אוות או (ט) א-אחרונים: (ט) או מטר. קאי על כל בקעץ קעל, ורוץיה לומר, ורא לבר קרשאות: (ט) ערוביית-חומרין. ערוביית-צאות מטר זונ במר מטהו, (ט) דיש סטוק לעוד-ערוביית-חומרין מתקא-א: (ט) ואמ ערבי דקוקום סטוק גונח שטוח או לא, גבע מטה, וכקבר או לעיל קיטמן תט ענץ מס בטה ופסול, פין שלא קאה לעורוב מזקה פשות: ג (ט) אקרו- מירני לעונן ערוביית-צאות, ובקבר או משמען לא ראה לענין ערובי- דקוקום סטוק לא בשרובי-חומרין, ואינו קונה קאריב ראנשונט סטוק לא בשרובי להתקטט, אבל לא בשרובי-חומרין, ואינו לא לשני הדינט בז' ראנשונט סטוק לא בשרובי להתקטט, אבל לא בשרובי-חומרין, ואינו קונה קאריב קה קים עד סטוק שאריך להתקטט, אבל לא לשני הדינט בז' (ט) שיניחם קנו ערובי. דילל

(ט) נשואין. אכל ביה כהן לישראל ע"ה או בת ח"ח לע"ה אין מחלוקת, גברא פשחים. וכותב סמ"א בסימן תרע" ס"ק ד דאמ אומרים

באור ההלכה

באור ההלכה

שער הצעין

חלבות ערבי תחומיין סיינז הטעו תמו

כיאורים ומוספיים

(17) ולענן ברוכה כשמערב ברגלו, נחלהו הפסוקים בדבר. דעת הפה
(א"א ס"ק ד') שאנן לברך על עירוב ברגלו, ובוטען הדבר כתוב משים
שאנן מברכים על דברם שבלב, כמו שמנינו מטעם זה שאנן מברכים
על ביטול חמץ בערב פשת, שתקתת ברוכה אסורה רך על אמריה או על
עשוייה ולא על דברם שבלב. אכן, מדברי הותפשת שבת (ס"ק י') מוכח
ששכבר ששלבך אף על עירוב ברגלו, שכתב לענן שישיר ברגלו
בכום טוב הסמוך לשבעת. שמכואר בבריתא (ערוחין ל'ה), א) שלדעת
ההסוברים שהם קדושה אחת איתו מערב ביום השנין, רשות פירש (שם)
שאנן ציריך לערב, וכותב שלדעת הרמב"ם יש לפרש את הבריתא
בבבשושת, שאסור לערב ממשום ברכה לבטלה. ומוכחה שלולא שבר

בשנת זב ס'ק יב נקטין להקל משום שהוא מלחה דרבנן (ז').

13) וגם באו שניות לועל ב בת אחת, בשירות נדע ביהודה (מהרו"ק ויריד סי' סה) הדעתך בדבר, והופיה מרביה הגמור שנותה מקרה שאחד שריך עברו ונעו, ולא בשנים עירובו, ומשמע שבאה ללמד שאבכלו בשאל על שניהם ב בת אחת היה וזה מותה, אמן תמה, שרוי אפיקל באיסור דרבנן אין מקרים שבהוא לישאל ב בת אחת, כמכוון ברמיה ליקען (ס"י תל ס"כ) לגבי בדיקת חמץ, שאם הכניס עברך חמץ לאחד משני בתים ובאו שניהם לישאל ב בת אחת חייבים שנותה בחזק, בדין שניהם שהלט בשני שבליין שאם נשאלו שנותה

סימן הטע

דין ערבי תחומיין ביום-טוב שחל להיות סמוך לשבת

[מישר'ב ס"ג א]

מבחן ב ס"ק ו

בבבוחAIL שב (דרה ואפילו) הביא בשם הנרי, שלדעת הרמביים מותר לבשל מוחות הראשן של ראש השנה לחבירו, כמו שהחדרו בעירוב אחד לרלט בשני הימים. [ותמה על כן, שהרי היום הראשון הוא קדש עליון ספקות, ואירר הומר לבשל בו ליטות השני, ראה שם פה שבירן.]

ב) ואבונן של אחד משני הומינים של ראש השנה בשכט, כתוב בספר החתיות שכט (פמיח הע' ה) שאם חל היום השני נזמנן שמקדשין על הריאתון בשכט אין השבת נחשבת לקודשה את עס ראש השנה, ולכן אין אבל עירובו ביום הראשון לא יכול ללכת ביום השני על סמך מה שהחיטה עירובו בראשתן, כיון שהשבת שדיית בקדושה בפני עצמה ביצרכה עירוב לעצמה. ואם חל היום הראשון הריאתון של ראש השנה בשכט והנחנה עירוב ליום הראשון, אין עירוב שדייה הערים קיים ביום השני, כיון שהוא עירוב בשדיינו ונושב חבר בקדושה הגוט הראשו.

ביה"ל ד"ה נאל עחים

¹⁴ בראנץ' בפינ' בוטשטיין הילכה ברבי יוסי (14).

14) ולעיל (ס"י רטס ס"ב ד"ה וטעו) כתוב, שהוא ספק אם הלהנה ברבי יוחנונה או ברבי יוסי. מאידך, בשעה"צ לעיל (ס"י רלן ס"ק בא) כתוב, שברשות הרוחה יש לחזור על עת מה ברבי יוסי.

[מישנ"ב ס"ק יג]

¹⁵⁾ מל' מקומ' ש'יך לו'מר זאנגי' שלא לילך בל' עריב'.

(16) מקור דבריו הוא מהמניא, שהביאו סברא זו לישיב אירן ייתן לומר וציווית על דבר שאין בו חומרא, בולמר שציוויל הוא איסור, וכן יש רק היתר. וקושיה זו הקשה הרואביד (פ"ז מהל' עירובין ה'כ"ג) על הרובחים, שפסק שבסם ש商量רים על עירובין חזרותן ושתווי עירובין תחומיין, והקשה הרואביד, שאינו דומה לעירובין חזרותן ושתווי מבואות, ביך שיש בהם חיבור לשבה שלא להחיזיא לרשota הרובים (וינטמא שיש חוזלה בעירוב ש商量רים מסיטור החזאה), וחוזלה זו חשובה דבר מוץ'הו), אבל עירוב תחומיין קולא הוא [שהרי] איתך אלא מעתיק את יסיטור תחומיין למקומם אחר לתחולת המעריב). והמאיד משנה (שם) ישב, שכשם שבעירובין חזרותן באה הברהה על חקנת האיסור שאמרו חכמים לטלטל מבית לחצר בלא עירוב, קר ובעירובין החזאי שבלא תקנחת היה אסור להלך לחצר בלא עירוב מאלפליים אמרה, ובירובין החזאי יערוב חזרותן ברכבת לבלך אל יערוב מאלפליים.

עמ' 16/הנתקה

16) ולענין המניה פת לעירובי תבשילין ורואה שהפת תשמש גם כעירובי תחומיין, האם צריך לברך ב' פעמים או ד' בברכה אחת לשניהם, כתוב דשעתית (ס"י שעצה ס"ק א) שמדובר ברכה אחת, וכמו שפסק האורחות לענין עירובי חזרות ועירובי תבשילין, שבעשונה את שניחב בפת אחת מברך ברכה אחת לשניהם. וכך הרכבת, כתוב במשניב ליעיל (ס"י שעוז ס"ק עט) שמדובר על מזות עירובין, ומוקור דבורי מזair (ס"י שעצה ס"ק א) שכותב שכשם מברך על מזות עירובין חזרות עם שוחוף מנבואות אומר על מזות עירובין, ואם מברך על שני עירובי חזרות מברך על מזות עירובין. והח' אדר כתוב (כלל קב ס"ת), היבאו המשניב שט) לענין עירובי חזרות ועירובי תבשילין, שמדובר על מזות עירובי תבשילין עירובי חזרות, לרבותיו גם כאן יאמר על מזות עירובי תבשילין עירובי תחומיין.

ארל אם ערבי ג'רוליו ברוחה לחזור כמו פושהלה לארה(17)

החלבות ערבי תחומיין סימן תטו תטו

דף הגולה

פטץ דין ערובי תחומיין ביחס-טוב שחיל להיות סמוון לשבת. ובו ה' סעיפים:
ערובי. *כיניש חולקים: ד' לא-שפמי ערובי-תחומיין (יג) מבוקה (יד) על מינות ערובי. (טו) ואומר בונה קערוב ביהא מפער ליל (טו) לילך מקומות (ז) פלוני אלפום אפה לבל רום; ואם מערב לרבים אומר ייה פקר לפלוני ולפלוני או לבני מקום פלוני;

א) איסוד-טוב שקל להיות סמוך לשקט. בין מילנייס לבין מלאנכיה. או שני גנים גנים טוביים של גליות. (ב) יש לו לעורב שני ערוביין (ב) לשתי רוחות. וסומך (ד) על איטה מתחם שירצת ליום בראשון ועל העורב שברות השגנה ליום חמישי, או מערב ערוב אחד ליום חמוץ וסומך עליו (ה) לאחד כשבני הימים, וביום השני כבני הארץ ובאו לא עשה ערוב, ויש לו אלפים אמה לבבון. בפה דברים אמרו. בשני ימים טובים של גליות. אכל בשני ימים טובים של ראש השנה. חורי חן (ו) (ו) בימים אחד, ואינו מערב לשני ימים אלא (ו) ליום אחד. (ח) בין מתנה אדם על ערובו נואמר ערוב לשכת זו אכל לא לשכת אכתרין. (ט) לשכת אכתרין אכל לא לשכת זו, לשכתות ולא ברכות ערכין

באר היטב **שערי תשובה**

[*]⁴ מוקערכ ל'ז' י"ט של גלגולת ובקב מתי פירן מ"ה: אם צ'ר' ביל'ם של לילך נער השאה ותוקה אנטן דבוב לשלשה קבוצות אקה, כל קבוצה בעיינ' שרב שפעה והז'ה, וחוק אולפים פגה בדורות מקבוצות כביש' ואשין' גל'ן מקומות שד קירב' לה' אלים אמר מפקותו וויה שד' שם עכ' בפער' קדם בה'ש' ו'ש' שם אחר צאת והקצ'ב ברוגלו' גל'ן ערב' לרבר' קרשון, ב'ג', ענ' מ'א: (ג) ואומר. אך לא אמר, איננו עודם, כמו' שפין תפ'ו י"ב, וען' ס'ש' ש'ו:

אוצר הלכה

שער הצעין

(ט') מנגנון-הברך: (ט') ו-ט' לא לעיל בסעין שעה, והוא מבחן קא: (ט') ו-ט' זה אפקט רזאלטונג לא אפטר קא, רק ש-אפקט עלי' על מנת ערבות, יתכן: נוחש ב זה באלו אפטר יהא זה ערובי, ומה ש-תפקידו קא-קווידים יתנו בשל'ו ברה' כלל, וזריך עין: (ט') צון באנטנה לה' ור' ש' שם: (ט') אפקט-ים:

(ג) מאן-אברהם ושות' :

Torah-Box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

החלבות ערובי תחומיין סיטן לתז

לשחתה ויזומ-טוב, (יב) אַח-עַל-בִּי שְׁחוֹא עֲרוֹב אַחֲד לְרוֹמָם אַחֲת לְשָׁנִי תְּנִימִים, אַרְיךָ שְׁהִיָּה הַעֲרוֹב בְּמִקְמוֹן קָצֵוִי בְּלִיל קָרְאָשׁוֹן *וּבְלִיל שְׁנִי כָּל בִּין-הַשָּׁפֹשות. (ו) יִבְיאֵץ הַוָּא עֲוֹשָׂה, מַולְיכוֹ אַזְעָרְבִּים-טֻוב אוֹ עֲרָבְ-שָׁבַת וּמַחְשִׁיךְ עַלְיוֹ וּנוּטָלוֹ בָּדוֹ וּבָאַל (ו) אָם קִנְהָה לַיְלָה לְיָמָם מַולְיךְ מַולְיכוֹ לְאוֹתוֹ מַקּוֹן וּמַפְנִיחוּ שְׁם עַד שְׁתַחַשְׁךְ. (טו) וְאַוְכָל אָם קִנְהָה לַלְלָשָׁבַת אוֹ מַכְבִּיאוֹ אָם קִנְהָה לַיְלָה לְיָמָם, מַפְנִי שְׁחָן שְׁתִי קְדֹשָׁות, וְאַיִּם בְּיָמָם אַחֲד כְּפִידִי שְׁנָאָמָר מַלְיל רָאשָׁן קָבָח הַעֲרוֹב אָם קִנְהָה לַיְלָה לְיָמָם. יַגְאַל הַעֲרוֹב בְּרָאָשׁוֹן, גָּנָה הַעֲרוֹב לְרָאָשׁוֹן וְאַיִּינוּ עֲרוֹב לְשָׁנִי. יַעֲרֵב בְּרָגְלִי בְּרָאָשׁוֹן, לְשָׁנִי גְּמִים. יַגְאַל הַעֲרוֹב בְּשָׁנִי, יַגְאַל הַעֲרוֹב לְשָׁנִי וְנַעֲמֵד (ו) בְּאוֹתוֹ קְפּוֹם וְנַחֲשֵׁב (שְׁבָם) בְּלַבְבָּן שִׁקְנָה שֶׁמְאַרְיִיךְ לְעַרְבָּב (ט), בְּרָגְלִי בְּשָׁנִי, יַהְרֹא שִׁילָּה וְנַעֲמֵד (ו) בְּאוֹתוֹ קְפּוֹם וְנַחֲשֵׁב (שְׁבָם) בְּלַבְבָּן שִׁקְנָה שֶׁמְאַרְיִיךְ לְעַרְבָּב, (ט) וְלֹא לַאֲמֵר בְּלָלוֹם *מַפְנִי שָׁאָסֶר לְעַשְׂוֹת (יט) שְׁוּם הַבְּנָה מִיּוֹם-טֻוב לְשָׁבַת אוֹ מַשְׁבַּת כְּלִיל-טֻוב אַפְּלִי בְּדָבָר, (כ) וְכַל-שְׁפָן שָׁאָינוּ יַכְלֵל לְעַרְבָּב בְּפִתְחָה שְׁלָא עֲרָב בּוֹ כָּכָר בְּיָמָם הַרָּאָשׁוֹן, (ככ) אַמְּמַבְּיִינְיִים-טֻוב לְקָרוֹת עַלְיוֹ שֶׁמְעַרְבָּב וְכַמְצָא מְבָן. עֲרָב בְּרָאָשׁוֹן בְּמַאֲכָל, אָם רְאֵה לְעַרְבָּב בְּרָגְלִי גְּשִׁיאִ הַבִּנְיָה וְהַעֲרָב בְּפִתְחָה, אַרְיךָ שְׁהִיָּה הַפִּתְחָה (ככ) עַצְמָה

פאר היטב

א) זכרות-הנינה ממופר מימי נסחנותם והם כל-כך גורלו ע"ש:

אשנה ברכבת

שער הצעיר

(ג) וכן בagan-ארכנטס מה שכתב בענין זה: (ט) בראירקאדיס: (ט) רישק'א,adam ווא קומ'ס קומ'ס און עריך' לבקבאו לביורו, אלא מנינו שם ובקאץ' בענין זה שכתב רישק'א ליט' השער גרבין: (ט) רישק'א בפט דגיא הא דגיא מועל אעלא-אבריג' חוליכו ליט' בוטו יומ' וראשון' מאג'ה שם עד לאחד בעריכ'ה של יומ' עניין, וכפ'ל': (ט) רישק'א, ובן מליח רישק'א' כחוורשי' ובן כח'ב השער, און פערברת-הידק'ש לאוורה לא פשען' בון, וציריך עניין: (ט) רישק'א, וגם דאסטר כשדים קכמי שכיבתא: (ט) רישק'א, ובן מליח כההדר'א' בחההשיין: (ט) בון כח'ב בעריכ'ה-הידק'ש, וההיא-אדם היבא עניין (ט) רישק'א, ותורה אף דעכברת-הידק'ש, שעריה' קבלתא, נראת שטא עקר לערבי הדושי, מליל קומ'ס ונאה דיש לחוש' להחדר מאידר שעריריך'א' פטם דוניות באנין זו. וגם לשון כהוור (ט)אלקון-עריך' שטמ' בעאחו מוק'ס, נראא שטס טברים לאסטר, וכן מזגד בכתריאדר להחמיין: (ט) אסרוונס בשם קראע'א: (ט) קראע'א דוחחלת היומ' קינה ערוכ' רשות' מיכינה לעצמה, פינן צעריך' לקרוון שם ערוכ' על הפת מבקען זום קני' בונגה וועל זום מרשי' זיבור הימתחיל זונא: (ט) קראע'ן: (ט) ואפשר עד זאנפל'ו ברום זה, פונן בטחנש מאוז אמא להלן מפרק'ום בראשון:

באר גנולה

שערית תשובה

ההומוביים וכוכן בלטו ליותר שטח שביבה, שיבב לאחד לתקומם. פון שצוגה באן שביזה
אצן לו מוקם דשכילה נס ב- 1865 לעוד קומין. רג' בטל לאלק' משלט על פקידי מתח
שכוגן. אך אם הוא ייסקופר שבלב און ייסקופר כי אונ' השוואן גדריך געיג' לזרד בעיון
על גזען רול, דיש גאנטשען קדרוין בכח לחתולל שטח בצעירה א

דאור הלה